

земя : врабцитъ чуруликаха изъ овошнитъ дървета като пияни ; гугутка една кацнала на високия брѣстъ край хамбара, повтаряше съ захласъ : гугусчукъ, гугусчукъ. Лѣстовичката отъ старото гнѣздо подкѣршва сегизъ тогизъ вита пѣсень, а отъ градината, макаръ заленяла вече, полъхва благовоние и свежестъ : лъхаше го дѣхътъ на широките дворове, на работната земя, на благодатното поле. Оттатъкъ въ съседенъ дворъ гласовитъ пѣтель изкукуригва ; по-нататъкъ окъснѣла квачка съ есенчета кѣтка пиленца около изровенъ червей, градината лъха на влага и повѣхнали цвѣти . . . Надъ селото трепти утренна омара. И когато се разнесе звѣнъ на цѣрковната камбана, зовейки хората на молитва, селото се одухотвори.